

[Aksel Larsen.]

ikke, man altid kan have fuldkommen lighed mellem landene, det skulle heller ikke være nødvendigt; men på den anden side kommer vi til at tage disse kendsgerninger i betragtning og se på Danmarks valutasituation, når vi taler om, hvorvidt vor udenrigshandel skal reguleres eller ikke reguleres.

Jeg mener, at der kunne være brug for betydeligt mere frihed for dansk udenrigshandel, end der er, men at denne frihed i første række — ikke udelukkende — burde gives for dansk eksport. Det burde ikke være således, at staten forhindrer eksport af danske produkter; men det er tilfældet, fordi man herhjemme med det ærede medlem hr. Viggo Starckes fulde sanktion retter sig efter de restriktioner for vor eksport, der pålægges vort land af en fremmed magt. Derfor går det så dårligt med handelen med den ene halvdel af Europa og med en væsentlig del af Asien.

Hvad er det for et menigsløst forhold, at der i realiteten består en meget stor samhandel mellem den tyske demokratiske republik, eller som man kalder den: Østtyskland, og Danmark, medens der formelt ingen handel eksisterer; idet Danmark officielt som stat og regering og som handelspartner ikke anerkender eksistensen af noget land syd for Gedser? Man har ingen handelsaftale, og derved vanskeliggøres vareudvekslingen betydeligt. Det mindste, der sker, er i hvert fald, at de varer, vi får hertil, bliver dyrere. Hvor stor en vareudveksling, hvor stor en samhandel har vi med et så kolossalt land som Kina? Jeg ved det ikke, jeg har grund til at tro, den er meget ringe, jeg kender i hvert fald adskillige eksempler på, at kinesiske varer, som forhandles her i København, ikke er importeret direkte fra Kina, men fra et tredieland, som skal tjene på det. Jeg må have lov at sige til ministeren og vareforsyningsudvalget, at jeg synes, man skulle sørge for at få den størst mulige direkte samhandel i gang med de flest mulige lande, så man var fri for at betale opgæld til andre for at importere det, man dog skønner det nødvendigt at importere.

Værre endnu er det, at man lægger hindringer i vejen for eksporten og derved skaber vanskeligheder for det danske er-

hvervsliv, for dansk produktion, forringer beskæftigelsesgraden, navnlig i industrien, og skaber valutamæssige vanskeligheder for Danmark. Det er jo det, man gør, når man under det ene eller det andet påskud forbyder eksport af en hel række industriprodukter til Østeuropa og en del af Asien, til lande, der tilsammen har både større befolkning og større købekraft end de lande, man samarbejder med i den såkaldte europæiske økonomiske samarbejdsorganisation.

Nu bygger andre lande tankbåde, trawlere, isbrydere o. s. v. til Sovjetunionen, medens danske værfter siger nej, formodentlig ikke helt frivilligt, og med de mest mærkværdige begrundelser, som f. eks. da Frederikshavn Skibsværft forklarede, at man ikke kunne bygge en isbryder til Sovjetunionen, det havde man ingen forstand på, hvorpå man gik i gang med at bygge isbryder til den danske stat. Isbrydere er der jo embargo på. Amerika forbyder os at lade danske værfter bygge isbrydere til Sovjet. Det er det, man skal se i øjnene, og hvis vi skal diskutere liberalisering, så lad os snakke om liberaliseringen af vor udenrigshandel og ikke indskrænke os til at tale om nødvendigheden af ubegrænset import fra visse vesteuropæiske lande, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke gjorde det.

Jeg vil naturligvis ikke forlange, at den højtærede minister ved denne lejlighed skal give en redegørelse for de spørgsmål, jeg her har berørt, for det kan ministeren ikke være forberedt på, eftersom forespørgslen drejer sig om noget helt andet; men jeg har i hvert fald her nævnt nogle problemer, som jeg henstiller til ministeren at indstille sig på at give tinget en redegørelse for, når lejligheden dertil kommer ved vareforsyningslovens behandling, antagelig i marts, og jeg vil tilføje, at så kunne vi måske samtidig få en redegørelse for, hvordan det går med den øvrige vareudveksling mellem Sovjetunionen og Danmark. Det synes, som om Danmark ved sin import fra Sovjetunionen skal støde på store vanskeligheder, fordi visse privatkapitalistiske firmaer, domineret af udenlandsk kapital, nægter at deltage i en vareudveksling, tiltrods for at de produkter, der tilbydes os, såvidt jeg har kunnet læse mig til det i aviserne, både kvalitetsmæssigt og prismæssigt kan